

NEWS

Et brev til alle, der har teknik i hverdagen

Hvad AI egentlig skal kunne i hverdagen

1. juli 2026, Tobias Engl

Vi udvikler til skærme. Mere præcist softwaren bagved, der forvandler en skærm til en makker, der tænker med. På hoteller og klinikker, i venteværelser og supermarkeder og for alle, der kan bruge det. I de seneste måneder har vi ofte filosoferet over alt det, kunstig intelligens vil kunne. I dag skriver vi til dig om, hvad AI efter vores mening faktisk bør gøre.

Den bør give tid, ikke stjæle den. Et hjem, et behandlingsrum, en hotelfoyer har hver deres egen rytme. Fælles for dem alle er et stille ønske, der sjældent bliver sagt højt – at teknikken i baggrunden tænker med for en i stedet for at spille sig selv i forgrunden. En god AI er derfor ikke den mest højrøstede, men den mest tålmodige. Den venter, til den kan hjælpe, og tier ellers.

Den bør forstå, før den handler. Kunder er forskellige, patienter er forskellige, gæster er forskellige. En AI, der behandler alle ens, er ingen AI. Den er bare automatik med belysning. At forstå betyder at kunne læse dagens rytme uden at føre en profil; at lede en patient til den rigtige dør uden at kende ham; at svare en hotelgæst på hans eget sprog uden at gemme hans navn. At forstå er ikke det samme som at overvåge.

Den bør handle uden at blive grænseoverskridende. Skridtet fra at forstå til at gøre er disse års egentlige spring. Flere agenter arbejder i dag sammen i baggrunden ... én kender aftaler og pakker, én solceller og vejr, én køkken og forråd ... de taler til mennesket med én enkelt, rolig stemme. Det fungerer kun, hvis mennesket sætter målet og AI'en finder vejen dertil, ikke omvendt. Tastaturet til de svære beslutninger forbliver analogt.

Den bør være et værktøj for huset, ikke et vindue ud mod verden. De følsomme data fra din hverdag opstår hos dig, og dér skal de også blive. Behandlet lokalt, uden omvej via fremmede skyer, uden reklameøkonomi i baggrunden. Der findes tekniske ord for det (»local-first«, »Edge«, »Secure Element«); det vigtigere begreb er et mere stille: »tillid«.

Og den bør ledsage, ikke erstatte. Skærmen i supermarkedet, på klinikken, på banegården er en hjælper, ikke en erstatning for en samtale, en lægeundersøgelse eller en faglig, individuel rådgivning. De mest værdifulde opfindelser i denne række var aldrig dem, der ville erstatte mennesket. Det var dem, der igen gav det plads til det væsentlige.

Vi ved godt, at dette brev lyder programmatisk. Det er med vilje. Vi bygger software, der taler med mennesker i meget forskellige rum, og vi vil gerne have, at du ved, hvad vi vil måles på – ikke på, hvad vores skærme kan præstere, men på, hvad de overlader til dig.